

El mapa del tresor

Hi havia una vegada tres amics aventurers que es deien Robert, Pasqual i Maria.

Un dia, Pasqual, trobà un mapa del tresor i li'l esenyà a Maria. Junts anaren a fer-li-ho saber a Robert.

El mapa estava compost de dues parts, una amb un text i altra amb un dibuix.

- Que estrany!, aquesta illa del dibuix em sona. -digué Robert-.
- I a mi també -li contestà Pascual-.
- Clar que ens sona! -rematà Maria-. Es l'illa Aigües-Braves! On estiguerem de vacances l'any passat.

Clar, per això ens resulta familiar - digué Robert -.

- I què fica en el text? -preguntà Maria-.
- Posa: *"Sota les aigües d'un mar tropical es troba una illa que mil anys duu esperant l'arribada de tres herois flamejants. Una volta allí, busqueu altre pergamí."* -Va llegir Pasqual-.

Els tres amics es varen mirar uns a altres encuriosits. Per un moment restaren en silenci.

Està clar! -esclatà Robert-, només s'ha d'anar i trobar un pergamí. Anirem en el vaixell de mon tio.

Una volta pujaren al vaixell del tio Miquel, varen saber que havia començat una nova aventura.

- "Sota les aigües d'un mar tropical es troba una illa..."-remugà Pasqual en veu baixa-. Mirarem baix l'aigua. Posem-nos l'equip de submarinisme.

Una volta es posaren l'equip, bussejar en busca de alguna pista. Pasqual va trobar una pedra estranya i va alertar els altres.

- Xics!! Mireu quina pedra més curiosa, és de color morat, però el que més m'estranya és la forma, pareix una illa.

Sí, molt xula, però no estem per a pedretes -digué Maria, tirant-li-la de les mans-.

- Però què fas? L'has trencada!! -exclamà Pascual-.
- Mira el què té dins! -va exclamar Maria sense prestar atenció a Pasqual-.
- Però què passa ací? -digué Robert alertat pel "guirigall" que estaven montant-.
- M'ha trencat la pedra!
- Té un pergamí dins!
- A vore, a vore, deixeu-me fer-li una ullada.

Mentre la examinava li anaren contant l'anècdota els dos a l'hora sense adonar-se que Robert no els atenia.

- A veure que fica en el pergamí.-Va dir Robert.
- *"A la punta de la caldera volcànica trobareu el tresor de la deessa atlàntica"*.

L'illa era volcànica, per tant estava clar a quin volcà es referia el pergamí. Agafaren l'equip d'escalada de Miquel i se'n anaren camí del cim del volcà (òbviament inactiu).

- Ja quasi estem en el pic més alt -digué Maria-.
- Tens raó -contestà Pasqual esbufegant-.
- Mireu, un cofre!!- botà Robert.

Dins del cofre hi havia acantita, un mineral molt valuós, però el més curiós és que estava tallada en forma de gota d'aigua. Una volta recolliren la joia tan valiosa tornaren a casa i la posaren al bagul junt els altres tresors.

Fí